

Protokół

63. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 28 września 2011 roku w gmachu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przy ul. Wspólnej 2 w Warszawie. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji – według załączonej listy obecności (zał. 1).

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 62. posiedzenia Komisji z dnia 15 czerwca 2011 roku.
3. Sprawy bieżące.
4. Kontynuacja omawiania wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Litwy.
5. Omówienie nazw geograficznych nadanych przez polskie ekspedycje antarktyczne.
6. Omówienie wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Białorusi.

Obrady prowadził Waldemar Rudnicki, przewodniczący Komisji.

Ad 1. Przewodniczący przywitał członków Komisji.

Ad 2. Protokół 62. posiedzenia przyjęto jednogłośnie (12 głosów za), bez wprowadzania doń poprawek.

Przy okazji omawiania protokołu Janusz Gołaski zwrócił uwagę, że Komisja nie standaryzuje nazw obiektów nieistniejących, tym czasem nazwy geograficzne odnoszą się nie tylko do konkretnego obiektu ale także do miejsca zajmowanego przez ten obiekt – są częste przypadki, że nazwa zostaje zachowana, choć obiekt do którego się odnosiła już nie istnieje (przykładem są tu nazwy miejsc po dawnych wsiach lub osadach, które Komisja Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych zachowuje jako nazwy uroczysk). W dyskusji zwrócono uwagę, że KSNG standaryzuje tylko polskie nazwy najważniejszych obiektów, a obiekty już nieistniejące do nich się nie zaliczają – dlatego kasowane są nazwy zalanych katarakt na Nilu, czy pomijane nazwy wielu dawnych ważnych miast, po których obecnie nie zostały zachowane ruiny. KNMiOF ma zaś za zadanie zestandaryzować nazwy jak największej liczby obiektów z obszaru Polski, nie tylko tych najważniejszych. Pod tym względem zadania standaryzacyjne obu Komisji się różnią. Zgodzono się, że do zagadnienia standaryzowania nazw obiektów obecnie nieistniejących warto później powrócić.

Ad 3. Omawiając propozycje zmian pozostawione do wyjaśnienia na poprzednich posiedzeniach na początku dyskutowano nazwy regionów metropolitalnych. Omawiając na 60. posiedzeniu nazwy obiektów z obszaru Argentyny dyskutowano, czy zachować nazwę *Wielkie Buenos Aires* – jest to nazwa stosowana dla obszaru metropolitalnego. Na świecie jest wiele obszarów metropolitalnych, które nie są samodzielnymi jednostkami administracyjnymi, posiadających oficjalnie ustalone nazwy. Dla niektórych z nich spotykane są w literaturze polskie odpowiedniki (np. *Wielki Paryż*, *Wielkie Tokio*), jednak dotychczas Komisja nie ustalała dla nich egzonimów. Na 60. posiedzeniu Komisja uznała jednak, że należy zachować nazwę *Wielkie Buenos Aires* oraz należy dodać analogiczne polskie nazwy dla innych znanych regionów metropolitalnych świata.

Dla kilkunastu regionów metropolitalnych spotykane są polskie nazwy ze słowem „wielkie” – dla niektórych z regionów nazwy te są stosowane bardzo często, dla innych zaś sporadycznie. Po dyskusji Komisja postanowiła przyjąć przez aklamację nazwy: *Wielki Paryż*, *Wielki Manchester*, *Wielki Lyon*, *Wielkie Ateny* oraz *Wielki Kair* – wszystkie te nazwy spotykane są dość często. Ponadto przyjęto nazwy: *Wielka Moskwa* (6 głosów za przyjęciem nazwy, 4 przeciw, 2 wstrzymujące się), *Wielki Stambuł* (7 głosów za przyjęciem nazwy, 2 przeciw, 3 wstrzymujące się), *Wielkie Tokio* (11 głosów za przyjęciem nazwy,

0 przeciw, 1 wstrzymujący się). Postanowiono zaś, przez aklamację, nie wprowadzać nazw: *Wielka Lizbona*, *Wielki Bombaj*, *Wielki Algier*, *Wielki Nowy Jork*, *Wielkie Chicago*, *Wielkie Los Angeles*, *Wielki Meksyk*, *Wielkie São Paulo* i *Wielkie Sydney*.

Następnie postanowiono, przez aklamację, zachować nazwę *Szawdyń* dla miejscowości na Litwie, przy jednoczesnym ustaleniu, że nazwa ta odnosi się do miejscowości leżącej w rejonie szackim okręgu mariampolskiego. Dodano także, przez aklamację, egzonim *Szejmena* dla rzeki na Litwie uchodzącej do Szyrwinty.

Uzupełniając wykaz nazw z obszaru Ameryki Południowej postanowiono, przez aklamację, dodać egzonim *Święta Dolina Inków* wraz z egzonimem wariantowym *Święta Dolina* dla doliny w Peru.

Następnie omówiono kwestie związane z wykazem nazw państw i terytoriów niesamodzielnych. Pierwsza dotyczyła nazwy Libii. W połowie roku Polska uznała libijską Przejściową Radę Narodową jako prawowitego przedstawiciela władz Libii, we wrześniu uczyniła tak także społeczność międzynarodowa – Rada została uznana na forum ONZ. Przejściowa Rada Narodowa 16 września wystąpiła do ONZ o zmianę dotychczas stosowanych nazw – jako nazwa krótka oraz pełna oficjalna ma funkcjonować tylko nazwa *Libia*. W związku z tym Komisja, na wniosek Ministerstwa Spraw Zagranicznych, skasowała (przez aklamację) dotychczasową długą nazwę tego państwa *Wielka Arabska Libijska Dżamahirija Ludowo-Socjalistyczna* zachowując wyłącznie nazwę krótką *Libia*.

9 lipca br. ogłoszono niepodległość Sudanu Południowego. Nowe państwo przyjęło nazwę *Republic of South Sudan*, a 14 lipca zostało przyjęte do Organizacji Narodów Zjednoczonych. W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych Komisja przyjęła, przez aklamację, dla tego nowego państwa nazwy: *Sudan Południowy* (nazwa krótka) oraz *Republika Sudanu Południowego* (długa nazwa oficjalna). Jednocześnie skasowano nazwę *Sudan Południowy* jako nazwę jednostki administracyjnej Sudanu.

W dalszej kolejności omówiono uwagi do wykazu przekazane przez MSZ. W czasie poprzedniego omawiania uwag Ministerstwa (na 59. posiedzeniu) niektóre kwestie okazały się sporne, a niektóre wymagały dodatkowego wyjaśnienia, dlatego Komisja zwróciła się z dodatkowymi pytaniami. Po wyjaśnieniach ze strony Komisji Departament Polityki Europejskiej zaakceptowała propozycję, aby dla Watykanu podać jako długie nazwy zarówno *Państwo Watykańskie*, jak i *Stolica Apostolska* (przy zachowaniu krótkiej nazwy *Watykan*) i dodaniu krótkiego przypisu wyjaśniającego znaczenie obu długich nazw. Co prawda formalnie Państwo Watykańskie i Stolica Apostolska to dwa różne podmioty, jednak podobnie jest choćby w przypadku Holandii i Królestwa Niderlandów – uznano, że wykazy Komisji to nie miejsce na uwzględnianie niuansów prawnych. Ponieważ nazwa *Stolica Apostolska* została wcześniej formalnie przez Komisję usunięta jako nazwa państwa, teraz ją przywrócono (przez aklamację). Departament Azji i Pacyfiku wyjaśnił, że Niue i Wyspy Cooka nie są państwami tylko terytoriami niesamodzielnymi, zatem dotychczasowe uwzględnianie ich w części z terytoriami niesamodzielnymi jest poprawne. Departament Wschodni oraz Departament Afryki i Bliskiego Wschodu poparły dodanie przypisów do Naddniestrza i Somalilandu w formie analogicznej do zastosowanych dla Abchazji czy Górskiego Karabachu. Departament Azji i Pacyfiku zaakceptował stosowany w wykazie przypis dotyczący Tajwanu. Potwierdził również, że z Bhutanem, Fidzi, Kiribati, Mikronezją, Nauru, Palau, Samoa, Tonga, Tuvalu i Wyspami Salomona Polska nie utrzymuje stosunków dyplomatycznych, nie była także przeprowadzona formalna procedura uznania tych państw, gdyż w sytuacji gdy nikt nie podważa legalności ich istnienia nie ma takiej praktyki – de facto Polska uznaje te państwa, kontaktuje się z ich przedstawicielami na różnych forach międzynarodowych, a dodatkowo z kilkoma z nich jest w trakcie nawiązywania oficjalnych stosunków.

Nie udało się natomiast uzgodnić stanowiska dotyczącego długiej nazwy Birmy. Komisja, po zasięgnięciu opinii Komisji Ortograficzno-Onomastycznej Rady Języka Polskiego, przyjęła nazwę *Republika Związku Mjanmy*. Departament Azji i Pacyfiku MSZ opowiada się natomiast za nazwą *Republika Związku Mianma*, argumentując to tym, że nazwa w formie *Republika Związku Mjanmy* będzie mało czytelna, nie tylko dla zwykłego obywatela, ale także w kręgu osób związanych z problematyką międzynarodową. Stanowisko MSZ wywołało długą dyskusję, w której ponawiano argumenty za stosowaniem nazwy w formie przyjętej przez Komisję. Zdecydowano, że do MSZ zostanie wysłane jeszcze raz pismo, w którym przedstawione zostaną argumenty za stosowaniem nazwy *Republika Związku Mjanmy*, ponadto Romuald Huszcza zobowiązał się do skontaktowania się z ambasadorem RP Jerzym Bayerem w Bangkoku, w której właściwości terytorialnej znajduje się Birma, i próby przekonania go do nazwy przyjętej przez Komisję.

Następnie Komisja postanowiła zmienić podawany w wykazie skrót dla Demokratycznej Republiki Konga z *DR Konga* na *DRK* oraz uwzględnić skrót *WKS* dla Wybrzeża Kości Słoniowej. Oba skróty są stosowane i spotykane w literaturze.

11 grudnia 2010 weszła w życie nowa konstytucja Madagaskaru – język angielski stracił status urzędowy (uzyskał go zaledwie w 2007 r.), zatem nazwy angielskie zostały pominięte w wykazie nazw państw w haśle Madagaskar.

W referendum przyjęta została nowa konstytucja Maroka, zgodnie z którą berberski uzyskał status drugiego języka urzędowego – nie udało się ustalić, czy konstytucja ta weszła już w życie. Po wejściu w życie konstytucji nazwy berberskie powinny zostać uwzględnione w wykazach Komisji, przynajmniej w wykazie nazw państw – w tym celu Komisja powinna ustalić zasady zalecanej łatinizacji nazw berberskich.

Prof. Janusz Gołaski przesłał w czerwcu br. pismo z propozycją zmiany w regulaminie Komisji. Propozycja dotyczyła dodania do regulaminu punktu o treści: „Wnioski w sprawie ustalania nazw zgłaszane przez zainteresowane strony są rozpatrywane na posiedzeniach Komisji po ich przyjęciu lub zaopiniowaniu przez Komitet Redakcyjny.”

Propozycja była omawiana na zebraniu prezydium Komisji 17 września br. – po długiej dyskusji prezydium postanowiło negatywnie odnieść się do tej propozycji. Propozycja ta ma na celu unikanie, czasami niestety zdarzających się, pochopnych i nie do końca przeanalizowanych decyzji nazewniczych, z których Komisja musi się następnie wycofywać. Jednak wg prezydium obecnie obowiązuje zasada (uchwalona na 50. posiedzeniu 26 maja 2010 roku), mówiąca że „na posiedzeniach są głosowane tylko propozycje zgłoszone wcześniej i rozesłane członkom Komisji przed posiedzeniem wraz z materiałami na dane posiedzenie, natomiast wszelkie propozycje zgłoszone w trakcie posiedzenia są rozpatrywane dopiero na posiedzeniu kolejnym”, znacznie zmniejsza prawdopodobieństwo przyjęcia błędnych nazw – każda nowa propozycja zgłoszona w trakcie posiedzenia omawiana jest dopiero na kolejnym posiedzeniu, przez co jest czas aby przeanalizować jej zasadność. Ponadto opinie Komitetu Redakcyjnego nie gwarantują wyeliminowania błędnych nazw. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że wielokrotnie Komisja przyjmowała nazwy wbrew zaleceniom Komitetu Redakcyjnego – nie dotyczy to tylko częstych (i oczywistych w pracach Komisji) sytuacji odrzucenia przez Komisję propozycji Komitetu Redakcyjnego, tylko przypadków, gdy Komisja przyjmowała (lub zmieniała) nazwę w innej formie niż ta zaproponowana przez Komitet. Dodatkowo należy pamiętać, że Komitet Redakcyjny spotyka się nieregularnie, w zależności od zebrania odpowiedniej ilości materiałów do omówienia – zdarzało się, że na kilka posiedzeń plenarnych Komisji odbywało się jedno posiedzenie Komitetu Redakcyjnego. Obowiązek opiniowania każdej propozycji zmiany nazwy przez Komitet Redakcyjny w niektórych przypadkach oznaczałby, że zgłoszoną propozycję Komisja omawiałaby dopiero po kilku posiedzeniach. Dodatkowo każda zmiana regulaminu Komisji jest czynnością wymagającą przegłosowania przez całą Komisję oraz

zaakceptowania przez Głównego Geodetę Kraju, co poprzedzone jest przeanalizowaniem regulaminu przez dział prawny GUGiK-u. Członkowie Komisji zgodzili się, że dotychczasowe ustalenia są wystarczające i na razie nie potrzebne są zmiany w tym zakresie.

Maciej Zych przedstawił krótkie sprawozdanie z seminarium „Nazwy geograficzne jako rejestr georeferencyjny”, które zostało zorganizowane w dniach 21 i 22 września br. w Polanicy-Zdroju. Seminarium poprzedzało VI Ogólnopolskie Sympozjum Geoinformacyjne, zostało zorganizowane przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii oraz Stowarzyszenie Kartografów Polskich, a odbyło się pod patronatem przewodniczącej Komisji Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych prof. dr hab. Barbary Czopek-Kopciuch oraz Instytutu Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk. Zaprezentowano na nim jedenaście referatów. W seminarium uczestniczyło czterech członków Komisji (w tym trzech jako prelegenci), jednak tylko jedna osoba pojechała z ramienia Komisji.

W sierpniu br. Główny Geodeta Kraju wydał trzy ściennie mapy tematyczne w skali 1:500 000 – mapę podziału administracyjnego, mapę ogólnogeograficzną (hypsometryczną) oraz mapę krajobrazową. Mapy zostały opracowane przez Wydawnictwo Kartograficzne Daunpol. Na mapach tych na obszarach graniczących z Polską podano nazewnictwo zgodne z zaleceniami Komisji – pod nazwami lokalnymi (endonimami) zamieszczono polskie egzonimy, a wszystkie nazwy, zarówno endonimy, jak i egzonimy, zaczerpnięte zostały z wykazów nazewniczych Komisji (zeszyt 11 i 12 *Nazewnictwa geograficznego świata*) oraz jej najnowszych ustaleń. W przypadku nazw z obszaru Rosji, Białorusi i Ukrainy podano zapis nazw w zalecanej przez Komisję transliteracji. Na mapach uwzględniono także ustalone nazwy w językach mniejszości – dotyczy to zarówno nazw z terenów leżących poza granicami Polski (np. nazwy łużyckie w Niemczech, czy polskie w Czechach), jak i nazw miejscowości w Polsce (uwzględniono nazwy białoruskie, kaszubskie, litewskie, łużyckie i niemieckie).

Komisja uzyskała obietnicę, że mapa administracyjna zostanie zamieszczona na stronie internetowej Komisji, co ze względu na konieczność przekazywania na forum UNGEGN informacji o podziale administracyjnym i nazwach z obszaru Polski będzie bardzo cenne dla wszystkich zainteresowanych. Być może również zostanie zamieszczona mapa ogólnogeograficzna. Ponadto czynione są starania, aby przekonać GUGiK do wydania mapy administracyjnej w formie papierowej składanej – mapę w takiej postaci można by rozdawać na międzynarodowych spotkaniach nazewniczych, a najbliższą ku temu okazją byłoby posiedzenie Grupy Roboczej UNGEGN ds. Egzonimów, które odbędzie się w maju przyszłego roku w Polsce.

Ad 4. Kontynuowanie omawiania nazw geograficznych z obszaru Litwy rozpoczęto od nazw form ukształtowania terenu. Omawiając te nazwy Komisja uchwaliła:

- nie zmienianie egzonimu *Pobrzeże Żmudzkie* dla niziny (2 głosów za zmianą nazwy, 8 przeciw, 3 wstrzymujące się),
- przyjęcie egzonimu ***Równina Nadbrzeżna*** jako wariantowego dla nazwy *Pobrzeże Żmudzkie* (7 głosów za przyjęciem nazwy, 2 przeciw, 4 wstrzymujące się),
- przyjęcie egzonimu ***Nizina Zaniemeńska*** (aklamacja),
- pozostawienie do wyjaśnienia poprawności proponowanego egzonimu *Nizina Korszewska*,
- zmianę egzonimu *Równina Windawska* na ***Równina Środkowej Windawy*** dla niziny na Litwie i Łotwie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Dolina Mickiewicza*** dla doliny w Kownie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Wysoczyzna Dolnej Wilii*** (aklamacja),
- pozostawienie do wyjaśnienia poprawności proponowanego egzonimu

- Wysoczyzna Ejszycka*,
- przyjęcie egzonimu **Wysoczyzna Środkowoniemeńska** (aklamacja),
 - zmianę egzonimu *Wysoczyzna Zachodniokurońska* na **Wysoczyzna Zachodniokurlandzka** dla wysoczyzny na Litwie i Łotwie (aklamacja) – egzonim *Wysoczyzna Zachodniokurońska* został przyjęty na 39. posiedzeniu (3 lutego 2008 roku), przy omawianiu nazw z obszaru Litwy. Nazwa w tej formie podana była w regionalizacji Kondrackiego jako odpowiednik nazwy litewskiej *Vakarų Kuršo aukštuma*. Nazwa litewska jest poprawna, jednak zawarte w nim słowo *Kuršo* nie ma nic wspólnego z Zalewem Kurońskim (Kuršių marios), tylko jest litewską nazwą Kurlandii. Podobnie w nazwie łotewskiej (Rietumkursas augstiene) człon *-kursas* oznacza Kurlandię (po łotewsku Kurlandia to zarówno *Kurzeme*, jak i *Kursa*),
 - przyjęcie egzonimu **Wysoczyzna Wschodniokurlandzka** dla wysoczyzny na Łotwie (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Wysoczyzna Północnokurlandzka** dla wysoczyzny na Łotwie (aklamacja),
 - ustalenie, że nazwy **Góra Giedymina** oraz **Góra Zamkowa** odnoszą się do tego samego obiektu, a nie do dwóch różnych wzniesień w Wilnie, przy czym nazwę **Góra Giedymina** ustalono jako główną, a **Góra Zamkowa** jako wariantową (aklamacja),
 - skasowanie egzonimu **Piłojć** dla wzniesienia (11 głosów za skasowaniem nazwy, 1 przeciw, 1 wstrzymujący się),
 - przyjęcie egzonimu **Wysoka Góra** dla najwyższego wzniesienia Litwy (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Las Ponarski** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Puszcza Rudnicka** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Puszcza Grodzieńska** wraz z egzonimem wariantowym **Puszcza Ruska** dla lasów na Litwie i Białorusi, obie nazwy przyjęto przez akklamację, natomiast za ustaleniem, że nazwą główną będzie **Puszcza Grodzieńska** opowiedziało się 7 osób, 1 była przeciw, 5 wstrzymało się,
 - zmianę egzonimu **Rezerwat Biosfery „Żuwinty”** na **Żuwincki Rezerwat Biosfery** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Birżański Park Regionalny** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Cytowiański Park Regionalny** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Dubissański Park Regionalny** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Dziewieniski Historyczny Park Regionalny** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Krakinowski Park Regionalny** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Kurtowiański Park Regionalny** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Łabonarski Park Regionalny** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Metelski Park Regionalny** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Nadmorski Park Regionalny** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Oniksztyński Park Regionalny** (aklamacja),
 - pozostawienie do wyjaśnienia poprawności proponowanego egzonimu **Oświański Park Regionalny**,
 - przyjęcie egzonimu **Park Regionalny Deltę Niemna** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Park Regionalny Kolonii Kolejowej** (5 głosów za, 4 przeciw, 4 wstrzymujące się),
 - przyjęcie egzonimu **Park Regionalny Poniemnia** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Park Regionalny Zakola Niemna** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Park Regionalny Zbiornika Kowieńskiego** (aklamacja),
 - przyjęcie egzonimu **Sałański Park Regionalny** (aklamacja),

- przyjęcie egzonimu *Sarcki Park Regionalny* (6 głosów za, 2 przeciw, 5 wstrzymujących się),
- przyjęcie egzonimu *Syrwecki Park Regionalny* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Werkowski Park Regionalny* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Wiejsiejski Park Regionalny* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Wilejski Park Regionalny* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Windawski Park Regionalny* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Wisztyniecki Park Regionalny* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Worniański Park Regionalny* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Wysokodworski Park Regionalny* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Żagorski Park Regionalny* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Rezerwat Krajobrazowy „Środek Europy”* (aklamacja),
- zmianę egzonimu *Kiernów* na *Kiernowski Rezerwat Kulturowy* dla rezerwatu historyczno-archeologicznego (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Rezerwat Kulturowy Zamków Wileńskich* dla rezerwatu historyczno-archeologicznego (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Europy* dla muzeum sztuki pod gołym niebem (aklamacja).

Ad 5. Na 58. posiedzenie został zaproszony dr Jan Cisak przewodniczący Komisji Geodezji i Informacji Geograficznej Komitetu Badań Polarnych oraz przedstawiciel Polski w Standing Committee on Antarctic Geographic Information w Komitecie Naukowym Badań Antarktycznych (Scientific Committee on Antarctic Research), który wyjaśnił zasady nadawania nazw w czasie polskich ekspedycji antarktycznych. W wyniku tego spotkania uzgodniono, że Komisja przejrzy pod względem poprawności polskie nazwy, które zostały opublikowane w czasopismach „Polish Polar Research” i „Studia Geologica Polonica” (znalazło się tu 251 polskich nazw) proponując niezbędne zmiany. Proponowane zmiany będą przesłane do konsultacji Komisji Geodezji i Informacji Geograficznej Komitetu Badań Polarnych, a po tych konsultacjach zostaną formalnie przyjęte przez KSNG. Natomiast w przypadku 114 obiektów, dla których w spisach zamieszczonych w „Polish Polar Research” i „Studia Geologica Polonica” podano tylko angielskie formy nazw, to Komisja Geodezji i Informacji Geograficznej zaproponuje spolszczenia, o ile takie będą zasadne, a następnie Komisja Standaryzacji Nazw Geograficznych, po zweryfikowaniu ich poprawności językowej, przyjmie te nazwy.

Na posiedzeniu 25 maja i 7 września br. Komitet Redakcyjny omówił wykaz polskich nazw antarktycznych, proponując wprowadzenie wielu zmian do nazewnictwa uwzględnionego w czasopismach „Polish Polar Research” i „Studia Geologica Polonica”. Dodatkowo uznano, że w przypadku 114 obiektów, dla których w spisach zamieszczonych w tych czasopismach podano tylko angielskie formy nazw, nie należy cedować na Komisję Geodezji i Informacji Geograficznej Komitetu Badań Polarnych proponowania ich polskich nazw. Część spośród tych 114 obiektów nie leży na obszarach stałego zainteresowania polskich wypraw antarktycznych, tj. znajdują się poza Wyspą Króla Jerzego (stacja Arctowskiego) i Oazą Bungera (stacja Dobrowolskiego) – są to nazwy obiektów z Deception Island (26 nazw), Hope Bay (5 nazw), Seymour Island (7 nazw) i Wybrzeża Danco (32 nazwy). Komitet Redakcyjny uznał, że dla większości tych obiektów nie ma potrzeby wprowadzania polskich nazw – są to przeważnie nazwy nadane od nazwisk obcokrajowców (np. Hawkes Glacier) lub od innych wcześniej nazwanych obiektów. Komitet Redakcyjny zaproponował, aby przyjąć polskie nazwy – o ile różnią się od nazwy angielskiej – jedynie dla obiektów leżących na Wyspie Króla Jerzego (i wysepkach przyległych) oraz w Oazie Bungera, natomiast dla obiektów leżących na innych terenach przyjąć polskie nazwy tylko wtedy, gdy są związane z Polską lub Polakami. Ponadto Komitet Redakcyjny zaproponował,

aby to Komisja Standaryzacji Nazw Geograficznych wstępnie przyjęła te nowe nazwy, a dopiero po ich przyjęciu byłyby one przesłane do Komisji Geodezji i Informacji Geograficznej Komitetu Badań Polarnych w celu zaakceptowania lub zgłoszenia ewentualnych uwag. Komisja, przez aklamację, przyjęła obie propozycje Komitetu Redakcyjnego.

Omawiając zmiany zaproponowane przez Komitet Redakcyjny Komisja przychyliła się do większości propozycji – przyjęto 39 zaproponowanych przez Komitet Redakcyjny zmian nazw, 24 propozycje nowych nazw, oraz jedną propozycję skasowania nazwy. Czterech zmian zaproponowanych przez Komitet Redakcyjny Komisja nie zaakceptowała, w przypadku 9 zaproponowanych zmian Komisja ostatecznie ustaliła inną formę, zmieniono także formę jednej zaproponowanej nowej nazwy. Ponadto Komisja zaproponowała zmienienie dodatkowych 10 nazw oraz dodanie jednej nazwy. Ogólnie Komisja zmieniła 58 polskich nazw spośród zamieszczonych w czasopismach „Polish Polar Research” i „Studia Geologica Polonica”, dodała 26 nazw oraz jedną skasowała.

Wśród przyjętych zmian większość dotyczyła zmiany szyku nazwy, ustalenia poprawnej formy gramatycznej (np. *Potok Fosy* zamiast *Potok Fosa*), unikania zdrobniałych terminów rodzajowych (np. *Wyspa Gaździckiego* zamiast *Wysepka Gaździckiego*) oraz pomijania terminu rodzajowego w nazwach mianownikowych (np. *Barbakan* zamiast *Góra Barbakan*). Ponadto ustalono, że w nazwach obiektów nazwanych od miast powinna być stosowana forma przymiotnikowa, a nie rzeczownikowa (np. *Lodowiec Poznański* zamiast *Lodowiec Poznań*), gdyż w nazwach geograficznych nadanych od miast stosowane są wyłącznie formy przymiotnikowe (o ile od danej nazwy tworzony jest przymiotnik). Spośród dodanych nazw 17 odnosiło się do obiektów z obszaru Wyspy Króla Jerzego (np. *Potok Czecha*, *Wzgórze Stawu*, *Wilgotna Turnia*), 7 z Wybrzeża Danco (np. *Przylądek Boruty*, *Lodowiec Henryka*) oraz po jednej z Seymour Island (*Kościelec*) i Deception Island (*Stożek Perchucia*). Uznano natomiast, że należy pominąć nazwę *Lodowiec Tower*.

Ze względu na brak czasu, na kolejne posiedzenie przeniesiono omówienie wykazu polskich nazw z obszaru Białorusi.

Termin kolejnego posiedzenia ustalono wstępnie na 26 października 2011 roku.

Na tym posiedzeniu zakończono.

Protokółował:
Wiceprzewodniczący Komisji
mgr Maciej Zych

Przewodniczący Komisji
dr inż. Waldemar Rudnicki